

Palmesøndag

Da de nærmede sig Jerusalem og kom til Betfage ved Oliebjerget, sendte Jesus to disciple af sted og sagde til dem: »Gå ind i landsbyen heroverfor, og I vil straks finde et æsel, som står bundet med sit føl. Løs dem, og kom med dem. Og hvis nogen spørger jer om noget, skal I svare: Herren har brug for dem, men vil straks sende dem tilbage.« Det skete, for at det skulle opfyldes, som er talt ved profeten, der siger:

Sig til Zions datter:

*Se, din konge kommer til dig,
sagtmodig, ridende på et æsel
og på et trækdyrs føl.*

Disciplene gik hen og gjorde, som Jesus havde pålagt dem. De kom med æslet og føllet og lagde deres kapper på dem, og han satte sig derpå. Den store folkeskare bredte deres kapper ud på vejen, andre skar grene af træerne og strøede dem på vejen. Og skarerne, som gik foran ham, og de, der fulgte efter, råbte:

Hosianna, Davids søn!

Velsignet være han, som kommer, i Herrens navn!

Hosianna i det højeste!

Matt. 21,1-9

En konge kommer

MOGENS G JENSEN

Tanken

Ved arkæologiske udgravninger er der blevet fundet en såkaldt skriftcylinder, en lille rulle med et skrift inden i, der omhandler kong Kyros' indtog i Babylon. Her står der bl.a., at man strøede grønne grene ud på hans vej, for nu var der opstået en fredsslutning med fjenden. Kyros fik den 29. oktober 539 f.Kr. sin palmesøndag. Året efter udskriver han et edikt, som gav alle jøder lov til at vende tilbage til deres hjemland. Kyros red ind i Babylon og blev jødernes befrier. Det var lovet, at det skulle ske ved profeten Esajas allerede 100 år tidligere. Mærkeligt, for Kyros var jo ikke jøde, han var tværtimod afgudsdyrker. En hedning. Alligevel bliver han kaldt Guds salvede af profeten Esajas i kap. 45,1. En forløber for Kristus, der ca. 500 år senere rider ind i Jerusalem som alle

menneskers frelser og befrier.

Troen

Kong Kyros døde i et felttog år 530. Kong Jesus døde også. Men han blev levende igen. Det gjorde kong Kyros ikke. Det er den store forskel. Men også til en kong Kyros lyder løftet: 'Den som tror på mig, skal leve, om han end dør.' Såfremt kong Kyros da har bedt til Israels Gud.

Jesus afviste flere gange at ville være konge. Som fx forleden søndag, hvor menneskeskaren vil gøre ham til deres brødkonge (Johs.6,15). Men nu vedgår han til allersidst, at han er en konge. En anderledes konge, en konge ridende sagtmodig på et æsel. Nu her i påsken, hvor det står klart, hvilken slags konge han er, så vedgår Jesus, at han er kongen. Der havde været mange konger, som i tidens løb havde indtaget Jerusalem og var redet derind som triumferende sejrherre. Han er også konge, men han er en anderledes konge, ydmyg, sagtmodig, ikke selvoptaget, kun optaget af at tjene os.

Nu træder Jesus frem som konge – parat til at indtage sin trone. En primitiv trone der blot består af to bjælker sat sammen, så de danner et kryds. Korset er hans trone. Selv sagde han tidligere: 'Sandelig siger jeg jer, når I får ophøjet mig, skal I forstå, at jeg er den jeg er...' Det var ophøjelsen til denne trone, han sigtede til – korsets tronstol. Jesus sidder nu på en anden trone, og den er ikke et kors, men den himmelske trone ved Guds højre hånd i himlen. Og et sted mere troner han. For Guds trone i himlen har et utælleligt antal ambassader, aflæggere af stater her i verden. Og disse ambassader, afdelinger af Guds trone er menneskers hjerter. Kristustroende menneskers hjerter hvor Guds rige har åbnet en ambassade. Her sidder Kristus nu på sin trone i dit og mit hjerte.

Jesus red ind i Jerusalem og lod sig hylde som konge. Det skete for næsten 2000 år siden. Og det vil ske igen, tidspunktet kender vi ikke. Men engang vil Jesus komme tilbage og drage sejrrig ind i ikke blot Jerusalem men i hele verden. Til den tid kommer han ikke ridende på et æsel. Til den tid kommer han på himlens skyer, siger Biblen. Og også til den tid skal mange hylde ham med palmegrene. Johannes skriver om det i sin åbenbaring: 'Derefter så jeg, og se, der var en stor skare, som ingen kunne tælle, af alle folkeslag og stammer, folk og tungemål; de stod foran tronen og foran Lammet, klædt i hvide klæder og med palmegrene i hænderne. De råbte med høj røst; frelsen kommer fra vor Gud, som sidder på tronen.' (Åb.7,9-10)

Jesus kunne have sneget sig ubemærket ind i Jerusalem den dag. Men det gjorde han ikke. Han inddrog en større flok fra byen og lod sig hylde af dem. Han engagerede mange i tilbedelsen af sig selv. Og han ønsker faktisk det samme i dag. Han ønsker at engagere mange, ja helst alle i tilbedelsen af ham. Han ønsker at engagere dig, og han ønsker at engagere mig i tilbedelsen. Han ønsker din hyldest, din tak, din tro.

Og vi må også bryde ud i jubel. Det må vi, for vi er også med i hans plan. Hans plan om at engagere og involvere os i hans kærligheds- og fredsrige. Vi har på denne palmesøndag en unik mulighed for

at hylde ham og give ham vores tak, tro og tilbedelse. Og det fortjener han. For han er konge, ja, han er kongernes konge. Den dag han red ind i Jerusalem, fik de, som var til stede der, et glimt af hans sande identitet: Han var konge, himlens kongesøn, jords og himmels retmæssige konge.

Flere gange havde man forsøgt at gøre ham til konge. Men hver gang afviste han det. Men ikke denne gang. Nu løfter han sløret for, hvem han er. Og helt umisforståeligt sagde han det fire dage senere, da han stod fanget, ydmyget og dødsdømt foran romeren Pilatus. Pilatus spurgte ham: 'Så er du altså jødernes konge?' Jesus svarede: 'Du siger, jeg er konge. Derfor er jeg født, og derfor er jeg kommet til verden' (Johs.18,37)

Udfordringen

Har Jesus Kristus plads på sin trone i dit hjerte?